

внутрішньоорганізаційні етапи індивідуального розвитку судді в межах професійної спеціалізації та визначає правове становище судді у професійних та публічних правовідносинах.

Список використаних джерел:

1. Мішина С. В. Економічна сутність поняття "кар'єра". Вісник економіки транспорту і промисловості. 2014. Вип. 47. С. 155–159.
2. Бодалев А. А., Рудкевич Л. А. О содержательном наполнении понятия "карьера" и ее вариантах. Как становятся великими и выдающимися. Москва: Квант, 1997. С. 53–57.
3. Кибанов А. Я. Управление деловой карьерой персонала: учебник. Москва: ИНФРА-М, 1997. С. 298–307.
4. Проскурка Н. М. Професійна кар'єра як один із аспектів професійного розвитку особистості. Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка. Психологія.: зб. наук. пр. №2 (2009). Київ: «НАУ-друк», 2009. С. 28–32.
5. Воронько Л. О. Успішна кар'єра державного службовця: сутність, умови та фактори побудови. Державне управління: теорія та практика. 2013. № 1.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАК АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ У СПРАВАХ СТОСОВНО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ СУБ'ЄКТІВ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ЩОДО ПРИТЯГНЕННЯ ОСІБ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Домусчі Людмила Василівна,
науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права

Однією з умов вступу України до Європейського Союзу є створення сучасної та неупередженої судової системи, яка буде направлена на захист прав, свобод та законних інтересів громадян та іноземців що проживають на території нашої держави. Це зумовило в 2014 році розпочати судову реформу для приведення її у такий стан, який задовольняв би європейські стандарти. Стосується це багатьох чинників, зокрема заборона впливу будь якої з гілок влади на судову, боротьба з корупцією та спрощення доступу громадян до судової системи.

Однак, часто буває так, що суб'єкти владних повноважень зловживають своїми правами по відношенню до пересічних громадян, тому вони змушені звернутися до суду, щоб захистити їх чи відновити.

Так, наприклад це стосується не досконалої проведеної реформи в поліції, оскільки не всі «стражі порядку» володіють процесуальними основами законодавства. І це тільки одна із найпоширеніших сфер в якій це часто трапляється, адже зловживання публічною владою є одним із поширених негативних факторів в Україні. Оскаржувати – це офіційно подавати скаргу у вищу інстанцію, протестуючи проти якого-небудь рішення, чийх-небудь дій і т. ін.

Тобто, оскарження рішень суб'єктів владних повноважень щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності в Україні полягає у поданні скарги до керівника органів державної влади дії або бездіяльності яких громадянин бажає оскаржити, або через подання позову до суду.

Конституція України регламентує наступне, зокрема в статті 8 зазначено, що в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі

Конституції України гарантується.

Відповідно до ст. 55 Конституції України кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Порядок звернення до суду регламентований процесуальним законодавством, зокрема Кодексом адміністративного судочинства України.

Відповідно до вище проаналізованої інформації, слід зробити висновки, що ознаками адміністративного процесу у справах стосовно оскарження рішень суб'єктів владних повноважень щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності в Україні є: - законність таких дій; - повна обґрунтованість та зрозумілість подання позову; - вимоги від громадян прийняття справедливого прийняття рішення у справі; - безкомпромісне рішення судового органу.

Отже, адміністративний процес у справах стосовно оскарження рішень суб'єктів владних повноважень щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності в Україні це правовідносини, які складаються при вирішенні судом публічно-правового спору, щодо рішення, дії чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень покликані на відновлення та встановлення законних прав, свобод та законних інтересів громадян.

Список використаних джерел:

1. Словник української мови: в 11 томах. Том 5. 1974. Стор. 767.
2. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141 Офіційний вісник України від 01.10.2010 № 72/1 Спеціальний випуск стор. 15, стаття 2598
3. Лученко Д. Про правову природу оскарження рішень, дій або бездіяльності суб'єктів владних повноважень.
4. Про виконавче провадження. Відомості Верховної Ради України від 22.07.2016 № 30 стор. 5, стаття 542
5. Кодекс адміністративного судочинства України. Відомості Верховної Ради України від 09.09.2005 № 35, / 35-36, 37 /, стор. 1358, стаття 446
6. Галуцько В., Правоторова О. Адміністративне право України. Повний курс. Підручник. Видання третє. Київ. Академія адміністративно-правових наук. 2020. 466 с.

ПРОБЛЕМНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Кудін Анелія Андріївна,
аспірант Національного університету
біоресурсів і природокористування

В сім'ї європейських народів, Україна є правова демократична держава яка права людини визнана найвищою соціальною цінністю. Реалізація цих положень Конституції України прямо впливає на розвиток правової системи нашої держави. Яка перебуває на зломі, хоча і реально демократичних, однак таких, що знаходяться в стані корумпованих і олігархічних впливів. Що не може задовольняти народ України.

Певна довіра громадян до сучасної верховної влади дає можливість провести її відповідні реформи з метою проведення правової системи України до стандартів і цінностей Європейської спільноти. На сучасному етапі розвитку наше суспільство стикається з багатьма викликами які вимагають свого як теоретичного так і правотворчого й правореалізаційного вирішення. Зasadничою з яких є проблема новітнього формування правової системи України. Адже вона прямо чи опосередковано впливає на усі інші